

Mezi honitbou Háj Smržov (držitel HS Smržov, uživatel Myslivecké sdružení Háj Smržov) a honitbou Rasošky (držitel HS Rasošky, uživatel Myslivecké sdružení Paseky Rasošky) jsou honební pozemky (k. ú. Nový Ples), které nejsou začleněny ani do jedné z těchto honiteb. Společná hranice honiteb s přičleňovanými pozemky je dlouhá cca 3000 m.

Podle rozhodnutí, jímž byla honitba Rasošky uznána, vede část její hranice po pozemní komunikaci od obce Josefov až do obce Nový Ples. Na křižovatce v obci Nový Ples odbočuje vpravo po silnici směrem na Rasošky a u Obecního úřadu Nový Ples se lomí vlevo na obecní cestu, která vede po okraji lesního komplexu, po této cestě okolo samot zvaných „U Baliharů“ na roh lesa nad obcí Smržov.

Orgán státní správy myslivosti vedl podle § 30 zákona o myslivosti správní řízení o přiřazení výše uvedených honebních pozemků.

V průběhu správního řízení byly vypracovány 4 znalecké posudky s těmito zadáními:

- 1) „Posouzení předložených variant úpravy hranic Honebního společenstva Rasošky a Honebního společenstva Smržov z hlediska zákona č. 449/2001 Sb. o myslivosti v platném znění s ohledem na řádné a účelné myslivecké hospodaření, zejména s přihlédnutím k § 17 odst. 6 a § 30 odst. 1 zákona“
- 2) „posouzení řádného mysliveckého hospodaření ve věci přiřazení honebních pozemků, které netvoří vlastní ani společenstevní honitbu v k.ú. Nový Ples“
Znalec mmj. vyložil § 30 zákona o myslivosti a konstatoval, že pravidlo nejdelší společné hranice není absolutní, že je třeba především zohlednit § 17 odst. 6 zákona o myslivosti, tj. zabránit vzniku hranice pole-les. Dále uvedl, že přání vlastníka není relevantním kritériem pro rozhodování o přičleňování pozemků.
- 3) „posouzení významu hranic honiteb Rasošky a Smržov z hlediska možností trvale udržitelného mysliveckého hospodaření dle zákona č. 449/2001 Sb.“
Znalec charakterizoval honitby v řešené oblasti, popsal rozsah zemědělské výroby a lesního hospodářství, složení zeleně a zvěře na přičleňovaných pozemcích. Dále uvedl k problematice hranice pole-les, že tato hranice komplikuje lov v rámci dvěstěmetrové zóny, ve které nemohou být stavěna myslivecká zařízení, to ovšem neznamená, že zde nemůže být spárkatá nebo drobná zvěř lovena nebo odpuzována ze zemědělských kultur, kde hrozí škody zvěří.
- 4) Revizní znalecký posudek se zadáním: „vymezit návrh zásad řádného mysliveckého hospodaření, posoudit vhodnost přiřazení předmětných honebních pozemků ve vztahu k zásadám řádného mysliveckého hospodaření a posoudit správnost všech znaleckých posudků“

Orgán státní správy myslivosti přiřadil část pozemků v k. ú. Nový Ples k honitbě Háj Smržov a část pozemků v tomto k. ú. k honitbě Rasošky, s odůvodněním, že kritérium nejdelší společné hranice, není jediným hodnotícím kritériem; je třeba posoudit, zda jiné přiřazení nevyžadují zásady řádného mysliveckého hospodaření, přičemž rozhraní zemědělského a lesního pozemku by se, vzhledem k nepoměrnému rozložení odpovědnosti za škodu způsobenou zvěří na zemědělských pozemcích, mělo vždy nacházet uvnitř honitby. Proto byl jeden z přičleňovaných pozemků č. 320/1 v k.ú. Nový Ples, částečně přiřazen k honitbě Háj Smržov a částečně k honitbě Rasošky tak, aby hranice mezi honitbami vznikla uvnitř lesního pozemku a byla tak odstraněna hranice pole-les. Vlastník tohoto pozemku, Lesy ČR, s.p., přitom požadoval, aby byl tento pozemek přiřazen pouze k honitbě Háj

Smržov, a to s ohledem na bezproblémovou komunikaci s HS Smržov ohledně hospodaření na pozemcích a nahrazování škod způsobených zvěří.

Orgán státní správy myslivosti vedl v rozhodnutí o přiřčení výše popsanou část hranice honitby Rasošky po okraji obce Nový Ples až na komunikaci k obci Libřice s tím, že honitbu mohou tvořit pouze honební pozemky a nikoliv pozemky uvnitř zastavěného území obce a není možné vést hranici honitby přes nehonební pozemky. Hranice honitby Rasošky tak byla prodloužena o 300 m a délka společné hranice s přiřčenými pozemky se tak srovnala s délkou společné hranice přiřčených pozemků s honitbou Háj Smržov.

- na základě níže uvedených dotčených ustanovení proveďte výklad pojmu „zásady řádného mysliveckého hospodaření“
- vyhodnoťte postup správního orgánu při zadávání znaleckých posudků
- vyložte § 30 zákona o myslivosti ve vztahu k uvedenému případu

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád

§ 56

Důkaz znaleckým posudkem

Závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce. Usnesení se oznamuje pouze znalci. O zamýšleném ustanovení znalce, popřípadě o ustanovení znalce správní orgán vhodným způsobem účastníky vyrozumí. Správní orgán znalci uloží, aby posudek vypracoval písemně a předložil mu jej ve lhůtě, kterou současně určí. Může znalce také vyslechnout.

Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti

§ 1

Předmět a účel úpravy

(1) Tento zákon upravuje

- a) chov a zachování druhů zvěře volně žijících na území České republiky,
- b) výjimečné držení zvěře v zajetí,
- c) dovoz a vývoz živé zvěře,
- d) dovoz a vypouštění živočichů, kteří zatím nežijí na území České republiky,
- e) tvorbu a využití honiteb,

- f) postavení a právní poměry honebního společenstva,
- g) ochranu myslivosti,
- h) užívání honebních pozemků a zlepšování životních podmínek zvěře,
- i) regulaci stavů zvěře, provádění lovu zvěře, včetně lovu zvěře na nehonebních pozemcích,
- j) provádění lovu živočichů, kteří nejsou zvěří,
- k) náhradu škody způsobené zvěří a při provozování myslivosti, jakož i náhradu škody způsobené na zvěří a na mysliveckých zařízeních,
- l) kontrolu ulovené zvěře,

- m) výkon státní správy myslivosti, dozoru a správní tresty za neplnění nebo porušení povinností,
- n) státní podporu udržení historické a kulturní úrovně a tradic české myslivosti.

(2) Tento zákon se nevztahuje na jedince druhů zvěře, které jsou drženy v uznaných farmových chovech a které jsou považovány za hospodářská zvířata.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) myslivostí soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součásti ekosystému a spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součásti českého národního kulturního dědictví,

b) zvěří obnovitelné přírodní bohatství představované populacemi druhů volně žijících živočichů uvedených v písmenech c) a d),

c) druhy zvěře, které nelze lovit podle mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, nebo druhy zvěře, které jsou zvláště chráněnými živočichy podle zvláštních právních předpisů a nebyla-li k jejich lovu povolena výjimka podle těchto předpisů:

- savci: bobr evropský (*Castor fiber*), kočka divoká (*Felis silvestris*), los evropský (*Alces alces*), medvěd hnědý (*Ursus arctos*), rys ostrovid (*Lynx lynx*), vlk euroasijský (*Canis lupus*), vydra říční (*Lutra lutra*),

- ptáci: čírka modrá (*Anas querquedula*), čírka obecná (*Anas crecca*), havran polní (*Corvus frugilegus*), holub doupňák (*Columba oenas*), jeřábek lesní (*Bonasa bonasia*), jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*), káně lesní (*Buteo buteo*), káně rousná (*Buteo lagopus*), kopřivka obecná (*Anas strepera*), kormorán velký (*Phalacrocorax carbo*), koroptev polní (*Perdix perdix*), krahujec obecný (*Accipiter nisus*), krkavec velký (*Corvus corax*), křepelka polní (*Coturnix coturnix*), lžičák pestrý (*Anas clypeata*), moták pochop (*Circus aeruginosus*), poštolka obecná (*Falco tinnunculus*), racek chechtavý (*Larus ridibundus*), raroh velký (*Falco cherrug*), sluka lesní (*Scolopax rusticola*), sojka obecná (*Garrulus glandarius*), sokol stěhovavý (*Falco peregrinus*), tetřev hlušec (*Tetrao urogallus*), tetřívka obecná (*Lyrurus tetrix*), volavka popelavá (*Ardea cinerea*), výr velký (*Bubo bubo*),

d) druhy zvěře, kterou lze obhospodařovat lovem:

- savci: daněk skvrnitý (*Dama dama*), jelen evropský (*Cervus elaphus*), jelenec běloocasý (*Odocoileus virginianus*), jezevec lesní (*Meles meles*), kamzík horský (*Rupicapra rupicapra*), koza bezoárová (*Capra aegagrus*), králík divoký (*Oryctolagus cuniculus*), kuna lesní (*Martes martes*), kuna skalní (*Martes foina*), liška obecná (*Vulpes vulpes*), muflon (*Ovis musimon*), ondatra pižmová (*Ondatra zibethica*), prase divoké (*Sus scrofa*), sika Dybowského (*Cervus nippon dybowskii*), sika japonský (*Cervus nippon nippon*), srnec obecný (*Capreolus capreolus*), tchoř tmavý (*Mustela putorius*), tchoř stepní (*Mustela eversmannii*) a zajíc polní (*Lepus europaeus*),

- ptáci: bažant královský (*Syrnaticus reevesii*), bažant obecný (*Phasianus colchicus*), hrdlička zahradní (*Streptopelia decaocto*), holub hřivnáč (*Columba palumbus*), husa běločelá (*Anser albifrons*), husa polní (*Anser fabalis*), husa velká (*Anser anser*), kachna divoká (*Anas platyrhynchos*), krocan divoký (*Meleagris gallopavo*), lyska černá (*Fulica atra*), orebice horská (*Alectoris graeca*), perlička obecná (*Numida meleagris*), polák chocholačka (*Aythya fuligula*), polák velký (*Aythya ferina*), straka obecná (*Pica pica*), špaček obecný (*Sturnus vulgaris*), vrána obecná (*Corvus corone*),

e) nehonebními pozemky pozemky uvnitř hranice současně zastavěného území obce, jako náměstí, návsi, tržiště, ulice, nádvoří, cesty, hřiště a parky, pokud nejde o zemědělské nebo lesní pozemky mimo toto území, dále pozemky zastavěné, sady, zahrady a školky řádně ohrazené, oplocené pozemky sloužící k farmovému chovu zvěře,^{1),2)} obvod dráhy, dálnice, silnice, letiště se zpevněnými plochami, veřejná a neveřejná pohřebiště a dále pozemky, které byly za nehonební prohlášeny rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti,

f) honebními pozemky všechny pozemky v písmenu e) neuvedené,

g) souvislými honebními pozemky takové honební pozemky, jestliže se lze dostat z jednoho na druhý bez překročení cizího pozemku; úzké pozemkové pruhy nepřerušují tuto souvislost, leží-li však ve směru podélném, nezakládají souvislost mezi pozemky jimi spojenými; za takové pruhy se nepovažují dálnice, silnice dálničního typu, přehrady a letiště se zpevněnými plochami,

h) právem myslivosti souhrn práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků,

i) honitbou soubor souvislých honebních pozemků jednoho nebo více vlastníků vymezený v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti, v němž lze provádět právo myslivosti podle tohoto zákona,

j) oborou druh honitby s podmínkami pro intenzivní chov zvěře s obvodem trvale a dokonale ohrazeným nebo jinak uzpůsobeným tak, že chovaná zvěř z obory nemůže volně vybíhat,

k) bažantnicí část honitby, v níž jsou vhodné podmínky pro intenzivní chov bažantů; vyhláška stanoví způsob posouzení těchto podmínek a postup, jakým bude vymezena část honitby jako bažantnice,

l) jakostní třídou honitby stupeň její úživnosti; vychází z přírodních podmínek v honitbě a stanovuje ji orgán státní správy myslivosti ve spolupráci s orgány státní správy lesů, zemědělství a ochrany přírody, a to vždy, když dojde ke změně podmínek úživnosti v honitbě,

m) držitelem honitby osoba, které byla rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti honitba uznána,

n) uživatelem honitby držitel honitby, pokud honitbu využívá sám, nebo osoba, které držitel honitby honitbu pronajal,

o) za vlastníka honebního pozemku se pro účely tohoto zákona považuje i právnická osoba, která byla k výkonu vlastnických práv státu a jiných majetkových práv státu na pozemcích ve vlastnictví státu zřízena nebo založena.

§ 3

Zásady chovu

(1) K zachování všech druhů zvěře v přírodě činí orgány státní správy myslivosti potřebná opatření. Přitom se poskytuje podpora a ochrana geograficky původním druhům zvěře. Chovem zvěře se rozumějí odborné zásahy sledující určité vymezené biologické cíle, zachování rovnováhy mezi stavy spárkaté zvěře a prostředím, udržování přírodní kvality genofondu zvěře, cílené zvyšování chovné kvality zvěře a úprava stavů zvěře na optimální stav.

(2) Držitel honitby a v případě jejího pronájmu nájemce honitby (dále jen "uživatel honitby") je povinen zajišťovat v honitbě chov zvěře v rozmezí mezi minimálním a normovaným stavem zvěře, které jsou určeny v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o uznání honitby. Minimálním stavem zvěře je stav, při kterém není druh ohrožen na existenci a jeho populační hustota zabezpečuje biologickou reprodukci druhu. Normovaným stavem je nejvýše přípustný jarní stav, který odpovídá kvalitě životního prostředí zvěře a úživnosti honitby; uvádí v rámci jakostní třídy honitby i požadovaný poměr pohlaví a věkovou skladbu zvěře a koeficient očekávané produkce.

(3) Normované stavy zvěře se uvádí i pro oblasti chovu zvěře, které vymezuje na návrh jednoho nebo více držitelů honiteb rozhodnutím orgán státní správy myslivosti. Oblastí chovu zvěře je souvislé území tvořené souborem honiteb s přibližně stejnými vhodnými přírodními podmínkami pro zvěř a určené k chovu určitého druhu zvěře spárkaté, s výjimkou zvěře srnčí, jelence a prasete divokého, nebo jeho místní populace nebo poddruhu či geografické rasy, případně pro vzácné druhy zvěře (tetřev, tetřívek, jeřábek) nebo ohrožené druhy zvěře. U honitby určené pro chov uvedených druhů spárkaté zvěře musí celá její výměra být v oblasti tohoto chovu. Vytvoření oblasti chovu nesmí vést ke zvýšení ekologické zátěže dotčeného území.

(4) Vyhláška stanoví způsob stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře, zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd.

§ 8

Základní povinnosti

(1) Ochranou myslivosti se rozumí ochrana zvěře před nepříznivými vlivy prostředí, před nakažlivými nemocemi, před škodlivými zásahy lidí a před volně pobíhajícími domácími zvířaty; ochrana životních podmínek zvěře, zajištění klidu v honitbě a ochrana mysliveckých zařízení.

(2) Každý, kdo vstupuje se svou činností do přírody, si musí počínat tak, aby nedocházelo ke zbytečnému ohrožování nebo zraňování zvěře a k poškozování jejích životních podmínek.

§ 11

Povinnosti uživatelů honiteb

(1) V zájmu ochrany zvěře jsou uživatelé polních honiteb povinni pečovat o zakládání remízků a jiných vhodných úkrytů pro zvěř a uživatelé lesních honiteb o zakládání políček pro zvěř na pozemcích, na kterých jim to vlastní, popřípadě uživatel honebních pozemků na jejich žádost písemně povolí; vlastní, popřípadě nájemce lesních pozemků může tuto činnost povolit jen při dodržení předpisů o lesích.

(2) Uživatelé honiteb jsou povinni provést po oznámení vlastníků, popřípadě nájemců honebních pozemků podle § 10 odst. 3 písm. a) potřebná opatření k záchraně zvěře.

(3) Uživatelé honiteb jsou povinni provádět v době nouze dostupná a přiměřená opatření k záchraně zvěře, zejména ve spojitosti se záplavami, povodněmi, lesními požáry a extrémně vysokou sněhovou pokrývkou.

(4) Uživatel honitby je povinen provozovat krmelce, zásypy, slaniska a napajedla a v době nouze zvěř řádně přikrmovat. Počty a objemy těchto zařízení se uvádějí v plánu mysliveckého hospodaření a v ročním statistickém výkazu o honitbě.

(5) Zjistí-li orgán státní správy myslivosti, že zvěř trpí hladem, a nezjedná-li uživatel honitby po výzvě orgánu státní správy myslivosti okamžitou nápravu, rozhodne tento orgán o krmení zvěře na náklad uživatele. Odvolání podané proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.¹³⁾

(6) Uživatelé honiteb jsou povinni s vlastníky, popřípadě nájemci honebních pozemků, kteří na těchto pozemcích hospodaří a nejsou členy honebního společenstva, projednat alespoň 7 dnů předem konání činností, které mohou omezit obhospodařování těchto pozemků.

§ 17

Obecné zásady tvorby honiteb

(1) Myslivost lze provozovat jen v rámci uznané honitby.

(2) Honitba je tvořena souvislými honebními pozemky. Orgán státní správy myslivosti z důvodů bezpečnostních nebo vojenských nebo zájmu vlastníka prohlásí za nehonební pozemky i jiné pozemky než pozemky uvedené v § 2 písm. e), a to buď z vlastního podnětu nebo na návrh vlastníka.

(3) Pomine-li důvod, pro který byl pozemek prohlášen za nehonební, prohlásí orgán státní správy myslivosti na návrh vlastníka pozemku nebo z vlastního podnětu a za souhlasu vlastníka pozemku tento pozemek za honební. Dnem právní moci rozhodnutí o prohlášení pozemku za honební stává se tento pozemek součástí honitby, na jejímž území leží nebo se kterou má nejdelší společnou hranici.

(4) Při tvorbě honiteb se nepřihlíží k hranicím katastrálních území, územních obvodů obcí nebo krajů. Hranice honiteb se mají, pokud je to možné, krýt s hranicemi přírodními v terénu zřetelnými (například vodoteče, cesty, silnice).

(5) Honební pozemky tvořící honitbu musí spolu souviset. I pozemky jinak vyhovující pojmu souvislosti však nelze začlenit do jedné honitby, pokud tvoří překážku pohybu zvěře nebo jsou pro ni nebezpečím, například dálnice, silnice dálničního typu, přehrady a letiště se zpevněnou plochou.

(6) Při tvorbě honiteb se musí přihlížet k jejich tvaru. Nelze vytvořit ani uznat honitbu, která má tvar úzkého pozemkového pruhu v nejširším místě širokém jen 500 m, i když by dosahovala stanovené minimální výměry. Toto ustanovení se netýká okrajových částí honitby (výběžků). Stejně je nutno bránit vzniku hranice honitby, kterou by tvořilo rozhraní zemědělských a lesních pozemků. Za tím účelem se při tvorbě honiteb provádí vyrovnání hranic honiteb výměnou honebních pozemků nebo jejich přičleněním.

(7) Minimální výměra honitby se stanoví pro oboru 50 ha, pro ostatní honitby 500 ha.

§ 18

Uznání honitby

(1) Návrh na uznání honitby podává vlastník honebních pozemků nebo přípravný výbor honebního společenstva (§ 19 odst. 4) orgánu státní správy myslivosti. Splňuje-li návrh podmínky stanovené v § 17 tohoto zákona, musí orgán státní správy myslivosti vydat rozhodnutí o uznání honitby.

(2) Návrh na uznání vlastní honitby může podat vlastník souvislých honebních pozemků, které splňují podmínky uvedené v § 17.

(3) Vlastník honebních pozemků může spolu s dalšími vlastníky honebních pozemků vytvořit honební společenstvo, které pak může při splnění podmínek uvedených v § 17 podat návrh na uznání společenstevní honitby.

(4) Navrhovatel může požádat, aby k honebním pozemkům dosahujícím minimální výměry byly přičleněny další souvislé honební pozemky jiných vlastníků, a to s uvedením důvodů tohoto přičlenění. Pokud se o přičlenění s těmito vlastníky dohodl, přiloží tuto dohodu k návrhu. Jestliže se navrhovatelé budoucích sousedních honiteb dohodnou o vzájemné výměně honebních pozemků, která co do jejich výměry nemusí být stejná, předloží tuto dohodu k návrhům. Pokud provádí přičlenění orgán státní správy z vlastního podnětu, může se tak stát jen se souhlasem držitele honitby. Celkový rozsah výměn a přičlenění, které se provádějí k vyrovnání hranic, nesmí být vyšší než 10 % výměry vlastních honebních pozemků navrhovatele honitby.

(5) K návrhu na uznání obory se přikládá studie o vhodnosti přírodních a jiných podmínek pro intenzivní chov daného druhu zvěře, projekt chovu a výstavby potřebných zařízení a vyjádření veterinárních orgánů a orgánů na ochranu zvířat proti týrání k navrhovaným podmínkám chovu. Totéž platí o návrhu na uznání honitby nebo její změny, žádá-li se současně nebo dodatečně, aby v jejím obvodu vznikla bažantnice.

(6) K návrhu na uznání honitby navrhovatel přikládá jím zpracované údaje o vlastnictví honebních pozemků včetně mapového zákresu hranic honitby na mapě zajišťující přesné odlišení hranic honiteb a návrh plánovaných druhů zvěře a jejich minimálních a normovaných stavů.

§ 30

Přičlenění

(1) Honební pozemky, které netvoří vlastní nebo společenstevní honitbu, přiřčení orgán státní správy myslivosti zpravidla k honitbě, která má s těmito honebními pozemky nejdelší společnou hranici a zásady řádného mysliveckého hospodaření nevyžadují jejich jiné přiřčení.

(2) Vlastníkům honebních pozemků, které orgán státní správy myslivosti přiřčil podle odstavce 1, náleží od držitele honitby náhrada; jde-li o společenstevní honitbu, je náhradu povinno platit honební společenstvo. Nedohodnou-li se zúčastněné osoby o výši náhrady, určí náhradu orgán státní správy myslivosti a přihlédne přitom k velikosti přiřčených honebních pozemků a k předpokládanému výnosu z výkonu práva myslivosti na těchto pozemcích. Náhrada je splatná do 31. března běžného roku zpětně. Náhrada však nenáleží, pokud honební pozemky byly přiřčeny ke společenstevní honitbě a jejich vlastníci se stal členem honebního společenstva.

§ 31

Změna a zánik honiteb

(1) Vyžadují-li to zásady řádného mysliveckého hospodaření, může orgán státní správy myslivosti povolit změnu honitby vyrovnáním hranic nebo výměnou honebních pozemků (dále jen "změna honitby"). Při změně honitby se nepřihlíží k územním hranicím obcí, okresů nebo krajů a výměry směřovaných pozemků nemusí být stejné.

(2) Návrh na změnu honitby podávají držitelé dotčených honiteb společně, a to orgánu státní správy myslivosti, do jehož územního obvodu zasahují dotčené honební pozemky největší částí. Nedohodnou-li se vlastníci dotčených honiteb na předložení společného návrhu na změnu honitby, může návrh podat kterýkoliv z nich. Jde-li o společenstevní honitbu, podá návrh honební společenstvo.

(3) Změnu honitby podle odstavců 1 a 2 orgán státní správy myslivosti nepovolí, pokud by vedla ke změně celkové výměry alespoň jedné z dotčených honiteb o více než 10 %. V důsledku změny honitby může klesnout její výměra i pod tímto zákonem stanovenou minimální výměru. Rozhodnutím o změně honitby nezaniká nájem honitby, je-li sjednán.

(4) Změnu honitby vyplývající ze změn vlastnictví honebních pozemků, o kterou požádá vlastník honebních pozemků, provede orgán státní správy myslivosti vždy k 31. prosinci roku následujícího po roce, v němž vlastník o úpravu požádal.

(5) Orgán státní správy myslivosti může na návrh držitele honitby, orgánu ochrany přírody nebo orgánu státní správy lesa v odůvodněných případech rozhodnout o změně minimálních nebo normovaných stavů zvěře pro danou honitbu.

(6) Honitba zaniká

a) zrušením, sloučením nebo rozdělením honitby na žádost jejich držitelů a nabytím právní moci nových rozhodnutí o uznání honitby,

b) zrušením honebního společenstva,

c) poklesne-li výměra honitby pod minimální výměru v důsledku změny vlastnického práva k honebním pozemkům, zaniká honitba k 31. prosinci roku následujícího po roce, v němž k poklesu došlo,

d) prohlásí-li orgán státní správy myslivosti v honitbě více než 10 % pozemků pod stanovenou minimální výměru za nehonební, zaniká honitba k 31. prosinci roku následujícího po roce, v němž k prohlášení došlo,

e) rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti, není-li ohrazení obory funkční a nezjedná-li držitel honitby v přiměřené lhůtě stanovené orgánem státní správy myslivosti nápravu.

§ 36

Vypracování plánu

(1) Uživatel honitby je povinen každoročně provést v termínu stanoveném orgánem státní správy myslivosti [§ 59 odst. 2 písm. c)] sčítání zvěře v honitbě a do 5 dnů výsledek písemně oznámit příslušnému orgánu státní správy myslivosti (§ 60). Držitel honitby a držitelé sousedních honiteb mají právo účastnit se svým zástupcem sčítání a vyjádřit se orgánu státní správy myslivosti k jeho výsledkům. Pokud některý držitel honitby nesouhlasí s výsledkem provedeného sčítání a oznámí to písemně orgánu státní správy myslivosti nejpozději do 1 týdne ode dne provedeného sčítání, nařídí tento orgán nové konečné sčítání.

(2) Uživatel honitby je povinen vypracovat každoročně plán mysliveckého hospodaření v honitbě (dále jen "plán"). Při vypracování plánu vychází z posouzení celkového stavu ekosystému, výsledku porovnání kontrolních a srovnávacích ploch a výše škod způsobených v uplynulém období zvěří na lesních a zemědělských porostech, z výsledků sčítání zvěře, ze stanovených minimálních a normovaných stavů zvěře, poměrů pohlaví a koeficientů očekávané produkce, jakož i ze záměrů, které byly uvedeny v návrhu na uznání honitby. V části týkající se mysliveckého hospodaření se uvádí i zamýšlené zazvěřování, výstavba mysliveckých zařízení, opatření v péči o zvěř a při ochraně a zlepšování životních podmínek zvěře. Jestliže je honitba v oblasti chovu zvěře, vychází plán ze závěrů a doporučení orgánu státní správy myslivosti, který vymezil příslušnou oblast chovu zvěře.

(3) Vypracovaný plán předloží uživatel honitby držiteli honitby k vyjádření. Jestliže se držitel honitby do 15 dnů od doručení plánu k němu nevyjádří, má se za to, že s ním souhlasí. Pokud po vyjádření držitele honitby nedojde mezi ním a uživatelem honitby k dohodě o plánu, určí jej na návrh některého z nich orgán státní správy myslivosti rozhodnutím. Odsouhlasený, popřípadě dohodnutý plán je uživatel honitby povinen zaslat orgánu státní správy myslivosti.

(4) Orgán státní správy myslivosti je oprávněn kontrolovat plnění plánů zaslaných mu podle odstavce 2 nebo 3 a změněných plánů podle § 37. Za tím účelem, není-li dohodnuto jinak, mu uživatel honitby předkládá měsíční písemná hlášení o plnění plánu, a to do pátého dne měsíce následujícího po měsíci, v němž k lovu došlo.

(5) V honitbách, kde pro některé druhy spárkaté zvěře nejsou stanoveny minimální a normované stavy, lze po vyjádření orgánu státní správy myslivosti u těchto druhů zvěře lovit samičí zvěř a samčí zvěř do stáří 2 let ve stanovené době lovu bez omezení a bez vypracování a projednání plánu.

(6) Vyhláška stanoví podmínky, vzor a bližší pokyny vypracování plánu.

Vyhláška č. 553/2004 Sb., o podmínkách, vzoru a bližších pokynech vypracování plánu mysliveckého hospodaření v honitbě

§ 1 odst. 1 a3

(1) Plán mysliveckého hospodaření v honitbě (dále jen "plán") je písemně vypracovaný záměr uživatele honitby, jak bude od 1. dubna do 31. března roku následujícího (dále jen "hospodářský rok") v honitbě myslivecky hospodařit. Plán obsahuje cíle uživatele honitby zajišťující ochranu zvěře, cílevědomý chov a lov zvěře, včetně vývojových stádií zvěře.

(3) Přílohou plánu podle povahy honitby jsou zejména:

- a) výsledky sčítání zvěře (vzor tiskopisu je uveden v příloze č. 7),
- b) měsíční hlášení o plnění plánu (§ 36 odst. 4 zákona) (vzor tiskopisu je uveden v příloze č. 8),
- c) evidence výše škod způsobená zvěří v předchozím období na lesních a zemědělských porostech,
- d) výsledky porovnání kontrolních a srovnávacích ploch,
- e) porovnání vypracovaného plánu se záměry uvedenými v návrhu na uznání honitby a
- f) závěry a doporučení pro hospodaření se zvěří v oblasti chovu vypracované orgánem státní správy myslivosti, který vymezil příslušnou oblast chovu zvěře (§ 36 odst. 2 zákona),

doložené příslušnými doklady.

§ 3

(1) Při posuzování celkového stavu ekosystému se vychází z porovnání skutečného a cílového stavu ekosystému. Plán lovu zvěře se v návaznosti na toto posouzení upraví tak, aby se skutečné početní stavy zvěře po provedeném odlovu pohybovaly mezi minimálními a normovanými stavy (§ 3 odst. 2 zákona) blíže té hranici, která má odpovídat cílovému stavu ekosystému. Při splnění § 1 odst. 3 se k výsledkům tohoto porovnání nepřihlédne, pokud nejsou takové údaje uživateli honitby prokazatelně známy.

(2) Podle výsledku porovnání kontrolních a srovnávacích ploch se upraví plán lovu zvěře tak, aby se skutečné početní stavy zvěře po provedeném odlovu pohybovaly mezi minimálními a normovanými stavy v takové výši, která bude odpovídat zajištěnému lesnímu porostu. Při splnění § 1 odst. 3 písm. d) se k výsledkům tohoto porovnání nepřihlédne, pokud nejsou takové údaje uživateli honitby prokazatelně známy

(3) Na základě údajů o výši škod způsobených zvěří v uplynulém období na lesních a zemědělských porostech se upraví plán lovu zvěře tak, aby se skutečné početní stavy zvěře po provedeném odlovu pohybovaly mezi minimálními a normovanými stavy v takové výši, která nebude příčinou nepřiměřeného poškozování lesních a zemědělských porostů. Při splnění § 1 odst. 3 písm. c) se k výši škod v uplynulém období na lesních a zemědělských porostech nepřihlédne, pokud není uživateli honitby prokazatelně známo, že v průběhu uplynulého období k takovým škodám došlo.

(4) V případě honitby, která je zařazena do oblasti chovu zvěře, se k závěrům a doporučením orgánu státní správy myslivosti, který příslušnou oblast chovu vymezil, přihlédne, pokud jsou uživateli honitby prokazatelně známy.